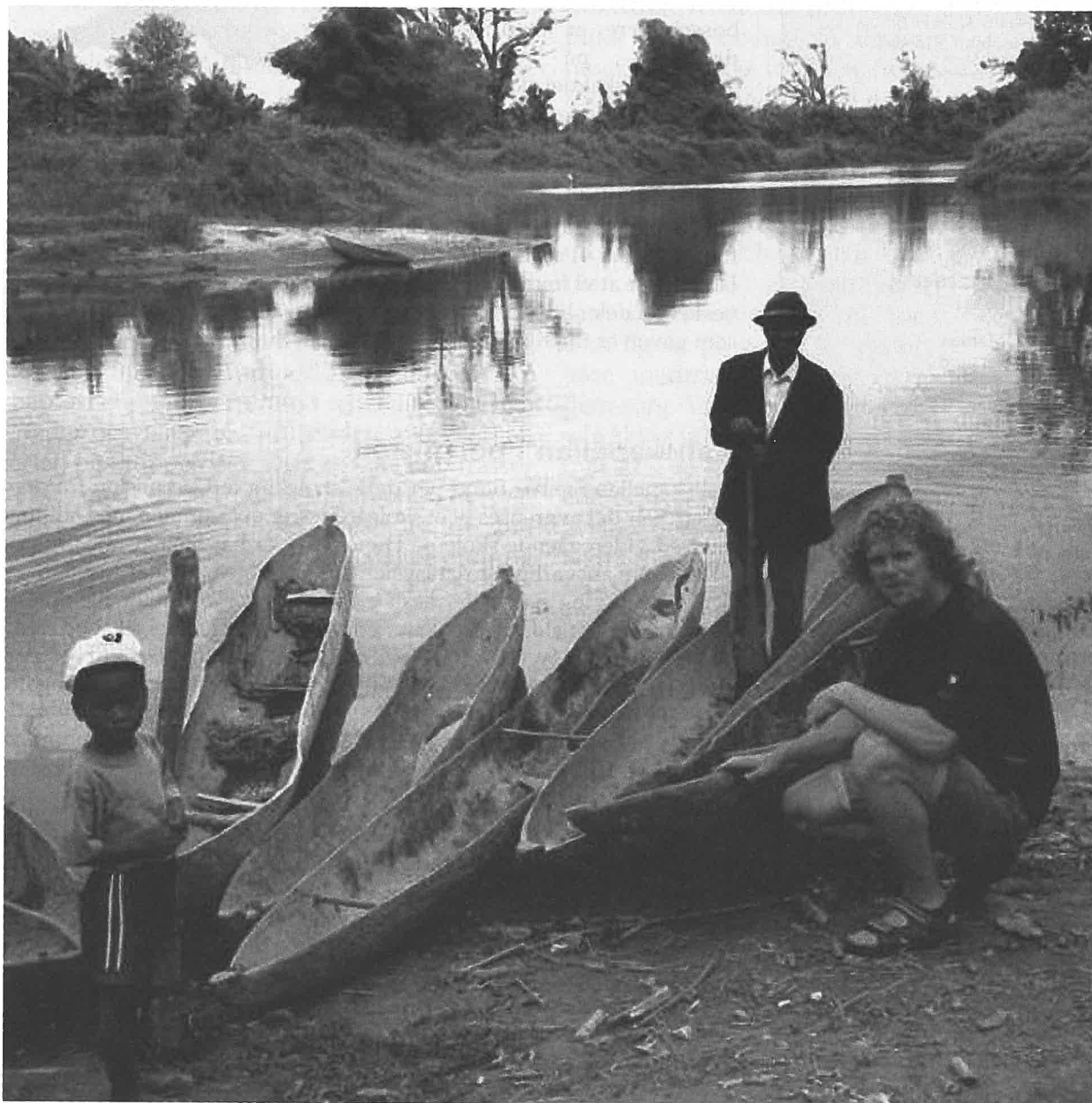

Modum menighetsblad

NR. 4 og 5/2000 · ÅRGANG 69

**Reisebrev fra Madagaskar
Jubileumsfeiring av Menighetscenteret
Koret som dro til Roma og sang for Paven**

Modum prestegjeld**Modum kirkekontor**

Kapellvn., 3340 Åmot
Kontortid 9-14
Tlf. 32 78 32 30, fax 32 78 40 24
E-post: kirkekontor@modumkirke.no

Kontor for heltidskirketjener

Heggen, 3370 Vikersund
Man.-fre. 7-7.30, tlf. 32 78 76 89
Man.-fre. 7-15, mobiltilf. 915 49 379
Fax 32 78 76 31

Kirkegårdskontor

Rådhuset, 3370 Vikersund
Man.-fre. 7.30-15
Tlf. 32 78 94 05, 32 78 94 07
Fax 32 78 94 01

Åmot kirke v/daglig leder

Kapellvn., 3340 Åmot
Kontortid tirs.-tors. 10-15
Tlf. 32 78 32 39, fax 32 78 40 24

Stillinger

Sokneprest Jon Mamen
Heggen, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 70 17

Kapellan Kjell Roger Isene

Doktorveien 9, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 46 93

Kallskap. Steinar Sund (perm.)

Lofthusvn. 3387 Snarum
Tlf. og fax 32 78 26 06,
mobiltilf. 924 67 573

Menighetsprest Per Arne Dahl

Skinstadveien, 3370 Vikersund
tlf. og fax 32 78 79 01

Kateket Arild Løvik

Lerkevn. 2, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 75 55, mobiltilf. 934 23 754

Soknediakon Britt Dahl

Stadionvn. 1, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 56 47

Diakon Inger Tørto

Hæreberget 9, 3330 Skotselv
Tlf. 32 75 63 55

Organist Knut J. Johnsen

Ø. Louisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 45 86

Organist Stian Tveit

Kvartsveien, 3340 Åmot
Tlf. 980 77 117

Kirketjener Gunnar M. Stenbro

Ospveien 1, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 47 93

Kirkeverge Harald Kvaase

Otervn. 11, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 41 21

Kontorfullm. Ruth Flaglien

Engvn., 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 78 12

Menighetssekr. Lise Wold Kleven

Nymoene, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 54 77

Daglig leder Åmot krk. Trine-Lise Ruud

Ø. Skalstadvei 20, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 47 27

Menighetsråd**Heggen**

Leder Betzy Tøien
Myrav., 3360 Geithus
Tlf. 32 78 01 90

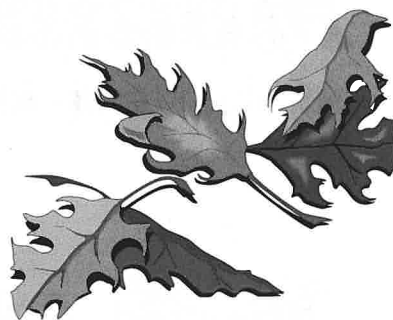
Nykirke

Leder Arne Høibakk
Refsalvn., 3340 Åmot
Tlf. 32 78 41 30

Snarum

Leder Roar Bottolfs
Syste, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 38 50

Aksjon håp

Leserne vil finne en giroblankett i denne utgaven. Det gjelder ikke kontingent til Menighetsbladet, men en landsomfattende innsamlingsaksjon som 70 000 bøssebærere er med på. Søndag 10. desember, på Menneskerettighets-søndagen, skal det skje.

Innsamlingsaksjon nå igjen? Ja! Tv-aksjonen 22. oktober gikk til det meget viktige og gode formålet SOS-barnebyer. Når det nå går ut enda en aksjon er det med tanke på det Herrens år 2000 som vi er heldige å få oppleve. Med Aksjon Håp er det snakk om å se seg litt tilbake på det håpet som norsk misjon har fått være med å spre rundt til alle kanter av verden. Ved et jubileum for Ham som vi regner vår tidsregning etter vil vi med en stor gave fra hele landet vise at vi fremdeles har mye håp som vi ønsker å dele med andre mennesker. Vi deler litt av vår overflod og vi vet at det blir flerfoldig igjen for dem som gaven er tiltenkt. Takk for gaven som du gir!

Kallskapellan i permisjon

Kallskapellan Steinar Sund har dette skoleåret tatt permisjon fra prestestillingen. Når det avgrenses til et skoleår henger det sammen med stillingen han har ved videregående skole på Hønefoss. Der har Steinar noe undervisning og er ellers ansvarlig for datasystemet ved skolen. Steinar har flere eksamener i datafag og har ellers også gjort en stor innsats for hjemmesiden til Modum prestegjeld, se adressen nedenfor. Det er likevel først og fremst som prest Steinar har lagt ned mye arbeid og etter en pause frem til neste sommer ser han det ikke som umulig at han kommer tilbake i prestestillingen.

E-postadresser

Modum prestegjeld har egen hjemmeside på Internett som finnes på følgende adresse: <http://home.ringnett.no/modum.kirkekontor/>

I den senere tid har de ansatte ved Kirkekontoret også fått sine egne e-postadresser. Her følger en oversikt:

kirkekontor@modumkirke.no
kirkeverge@modumkirke.no
sokneprest@modumkirke.no
kapellan.nykirke@modumkirke.no
kapellan.snarum@modumkirke.no

kateket@modumkirke.no
diakon@modumkirke.no
organister@modumkirke.no
aamotkirke@modumkirke.no
aamotkirkeadm@modumkirke.no

Modum menighetsblad

Utgiver
Menighetsrådene i Modum

Utkommer
6 nummer årlig

Redaktør
Kap. Kjell Roger Isene
Kirkekontoret

Red.medarbeidere
John S. Andersen,
Anne Britt Molund Schartau
Eli Bondlid Sund
Ja, vi vil gjerne ha flere!

Regnskap og annonse
Henv. kirkekontoret

Bankgiro
2270 07 77883

Frivillig kontingent: Kr. 90,-

Trykk
Caspersens Trykkeri AS, opplag 5400

Forsidebildet
Oskar Fidjestøl på reise på Madagaskar

Innleveringsfrist neste nummer
1. desember 2000

Gi håpet rom

Inga er 93 år. I femti år var hun gift med grunnleggeren av Modum Bads Nervesanatorium, psykiateren og overlegen Gordon Johnsen. Inga bor i en leilighet i Oslo 3, og har alltid tid og rom for familie og venner. En klar tanke har Inga, og et stort hjerte. Hun er gammelmodig og sjeldent moderne, forpliktet på verdier og uvanlig nysgjerrig og fleksibel. Det er et privilegium å få samtale med henne. Hun er god til å erindre og enda bedre til å håpe. De stadige tilbakeblikk gir henne mot på nye fremblikk, men mest av alt holder hun fast i gyldne øyeblikk. Et slikt gyldent øyeblikk er å sitte sammen med henne en høstlig helgedags morgen og snakke om håp. Og budskapet fra Inga var klart: «Vi må slutte å bruke ordet håpløshet.» Hun er ytterst realistisk, vet hva livets gleder og velsignelser er og har kjent sorgen og smerten på kroppen. For Inga er ikke håp fravær av lidelse, men fravær av resignasjon. For den aldrende kvinnen er ikke håp fravær av alt som skurrer og truer, men nærvær i det som er ondt og vondt. Det er allehelgensdag, og jeg samtalte med Inga om det håpet som lever i vårt livstruede rom. Vi minnes en nylig avdød katolsk teolog som aldri ble trett av å gjenta: «Hver gang vi nevner de døde navn, høster vi frukter av deres liv.»

Og denne allehelgensmorgen snakker vi om Ingas kjære gjennom et langt liv, Gordon Johnsen. Som lege og psykiater, som far og ektefelle, som venn og vismann ble han aldri ferdig med å gi håpet tid, rom og bevissthet. I en av sine siste taler i Olavskirken på Modum Bad sa han: «Så lenge Kristus lever, kan håpet aldri dø! Derfor må vi håpe for hverandre!»

Ordene var troverdige fordi kolleger og hundrevis av pasienter hadde møtt en mann som ikke ville høre begrepet «dårlig prognose». Hans visjon var at ingen fortid er så belastet at ikke fremtiden kan bli annerledes. Hans arbeid og formidling utspilte seg i det gode spennet mellom tilbakeblikket, øyeblikket og fremblikket. Han gjentok ofte følgende i sine forelesninger: «Det vi får bevisstgjort, kan vi ofte gjøre noe med. Det vi ikke får bevisstgjort, gjør alltid noe med oss.»

Håpet er livets horisont, slik teologen Emil Brunner sier det: «Hva oxygen er for lungene, er håpet for meningen med livet.»

Denne helgedagsmorgen ble Inga og jeg sittende og snakke om en mann som brukte livet sitt på å plante håp og muliggjøre livsmot i svært mange. Men denne mannen var heller ikke fullkommen. Han var, slik vi alle er det, preget av begrensninger og feil.

Når vi på allehelgensdag utfordrer hverandre til tilbakeblikk og å nevne de døde navn, er det ikke for å lete frem fullkomne og ufeilbarlige mennesker. Vi får øye på mennesker som er sterke og svake, gode og vonde, modige og feige, glade og sorgfulle, sjarmerende og ufordragelige. Slik er vi alle, uten unntak. Vi er mennesker som strever med å få til noe som ligner på et liv. Vi gleder våre medmennesker og gjør dem sorg. Vi løfter dem opp og vi trækker på dem. Den som har mot til å se bakover, kan få ny energi til å gjenta det gode og avsløre det onde. Dermed får vi bedre forutsetninger for å avstå fra det som skader og krenker. Vi kan bli friere til å leve. Døden er fortsatt vår siste fiende, men de døde er våre venner som vi må huske på, ære og gi akt på. Ikke som helgener, men som mennesker på godt og vondt, slik Gordon Johnsens venn, Svein Ellingsen sier det i sin salme:

*Gi håpet rom i denne tid,
hvor langt du enn er nede.
Hos dem som taper i sin strid,
er Herren skjult til stede.
Ved Kristi verk
skal du bli sterk
og hvile i Guds fremtid.
Svein Ellingsen*

Artikkelen er med tillatelse hentet fra den siste boken til Per Arne Dahl: "Tro", Oslo 2000, som kommer i bokhandelen i disse dager.

Red.anm.

Ord til ettertanke

Utenfor allfarvei

– en reiseskildring fra Madagaskar

• Av Oskar Fidjestøl

Ta plass! Pastoren ler litt av meg, der jeg kikker en smule skeptisk på farkosten fremfor meg. Forsiktig trådde jeg ned i den gassiske kanoen, Lakanaen, som det heter på lokalspråket. I virkeligheten en ut-hulet trestamme, i dette tilfellet med en romslig og fin sprekk forrest i båten.

Kanoen er uforutsigelig ustø, og vannet er fullt av utøy som Sorte Bill og Bill Harzia, en forferdelig skapning som kryper inn under huden og lever inni deg, har jeg fått høre. Den flytter seg gjennom blodårene, og kommer den frem til hjernen... ja da er det en smertefull krok man setter på døra. Det fins heldigvis medisiner mot Bill, men jeg har ikke lyst til å velte denne trestammen. Men, det er spennende. - Er det krokodiller i området? Det er Jan Ragnar Hagen som spør, misjonæren som underlig nok har invitert meg med på denne turen til Madagaskars østkyst. - Ikke når det er så lite vann, svarer den gassiske pastoren med padleåren... ja da så. Vi er nesten litt skuffet, men på den annen side hørtes det ikke så knallsikkert ut. Krokodiller er jo amfibier... og her er masse vann, spør du meg.

- Er det krokodiller i området?

NMS, legemliggjort i Jan Ragnar Hagen og Benja Rabenjafimahentsoa, er her i Vatomandry- og Mahonoro-området for å oppfylle sin lovnad til menighetene som har gjenreist sine kirker etter syklonen i februar. Bølgeblikk til taket. Det er mange som venter spent på besøket i dette fattige området som ble hardt rammet av uværet. Med vinden og regnet forsvant veier, skoler, kirker, hjem og kanskje det viktigste: Avlingen. Da syklonen kom, kunne befolkningen ikke annet enn sitte å se på at rismarkene ble skylt vekk av vannet. Livsgrunnlaget ble vasket vekk foran øynene på dem. Det var ikke lett før syklonen, men nå var det virkelig uvisst hvordan man skulle fø sine barn.

Vi fikk stablet vekten slik at sprekken i kanoen kom over vannflaten, og etter hvert som vi gled oppover kanalen klarte jeg å konsentrere meg om å oppleve, ta inn inntrykkene, som en grådig grobian over matfatet. Jeg følte meg privilegert. Det er ikke så lett å komme seg frem utenfor allfarvei på Madagaskar, og jeg kan ikke noe gangbart språk her. Det er gassisk det går i. Kan de noe europeisk språk, så er det fransk. Petit anglais, sa en gasser til meg for å imponere.

En gruppe fra Modum reiste i september/ oktober helt til Madagaskar. De dro av gårde for å være med på jubileumsfeiringen til døveskolen i Tamatave, en del av Modummenighetenes misjonsprosjekt. Med i reisefølget var noen av fjorårets konfirmanter, to ansatte ved Modum kirkekontor og flere andre fra Modum. De som ønsker å vite mer om reisen i form av foredrag eller lysbildeserie kan ta kontakt med Kirkekontoret ved reiseleder Arild Løvik.

I neste nummer av Menighetsbladet er det meningen å komme tilbake med en reportasje fra Madagaskarreisen. Her i dette nummeret følger utdrag fra et reisebrev. Brevet er forfattet av en som forlenget oppholdet på øya med flere uker etter at de andre hadde reist hjemover igjen. [Red. anm.]

Jeg ble ikke særlig imponert. Så dette var en mulighet utenom det vanlige til å komme innpå gassisk kultur på landsbygda. Jan Ragnar og Benja kan språket og har funksjoner og kontakter. Supert. Etter en halvtime mot strømmen, møtte vi fiskerne. Noen hadde Lakana og garn, andre gikk med vann til brystet med en slags hjemmelaget håv. Jeg grøset med tanke på Bill Harzia'en. Fiskerne var kvinner som menn.

At Thor Heyerdahl og jeg nok ville hatt en del å prate om

Vi hadde fått beskjed om at det var en halv times padling, og begynte å bli litt gåen i ryggen når det nærmet seg en time. Da fikk vi øye på kirken. Langt inn i bushen, oppå en høyde, står en typisk gassisk landsbykirke bygd av trestammer, kledd med bambus og tørkede bananblader. Og ved nærmere øyesyn ser jeg landsbyen. En gassisk landsby skiller seg ikke svært mye ut fra naturen rundt, sett med unge norske turistøyne. Det fins ikke strøm. Det fins ikke skilter, ikke vei. Ingen farger som skiller seg fra naturens egne, for det er bare naturens egne farger som fins her.

Pastoren legger til med kanoen, og jeg får trå i land. Det viser seg at unge Fidjestøl faktisk er den første

hvite mann som noen noen gang har sett plassere sin fot på denne plassen! Jeg følte jeg fikk en fjær i hatten, som dessverre ligger hjemme i Norge. Jan Ragnar forteller at det sannsynligvis var norske misjonærer her på begynnelsen av 1900-tallet, men så gamle blir jo ikke gassere heller. Så da har det kanskje vært hvite her før, men ingen nålevende har opplevd det. Jeg ber ham slutte å være gledesdreper, og soler meg litt til i glansen og tenker at Thor Heyerdahl og jeg nok ville hatt en del å prate om.

De tror at vi er sent av Gud

Vi begynner å rusle opp mot landsbyen, det er bare 4-500 meter opp. Vi var kommet ca. halvveis, så hørte vi det: flerstemt salmesang. Med en crispy, usminket gassisk klang, som rører langt inn i hjerterota. Slik jeg hadde blitt mottatt i spedalskeleiren Mangarano på en tidligere tur. Det var sterkt for oss alle tre, men kanskje mest for meg som er minst erfaren med den gassiske gjestfriheten. Tårer kilte i øyekroken. Vi ble geleidet inn i pastorens gamle, det er det beste ordet jeg kan beskrive hjemmet hans med, mens hele landsbyen sang rundt oss. I gammen som var på ca. 12 kvadrat, var der en benk i hver ende, og et lite bord. Vi satte oss, og alle bøyde hodene i bønn og takket for at vi var kommet hit til deres landsby. De ba Gud velsigne besøket. Dette er vanlig kurtise på Madagaskar. Ingen besøk uten bønn først. Så blir vi servert kaffe. Med masse sukker. Jan Ragnar sier dette er helt typisk. Til vanlig unner de seg lite av slik luksus. Men når det kommer gjester, ja da skal de få det beste. Det smakte jo forferdelig, men føltet godt. Jeg skjønnte jeg var velkommen.

De forteller at de oppfatter vårt besøk her som et tegn i fra Gud om at dette er et sted han godtar, at det er et Guds sted. De kaller denne bortgjemte byen i bushen for Antanynandresy, som betyr «byen som vant.» Benja sier at innbyggerne ser det som en stor ære at det kommer va sa'er på besøk.

Hvite, her! I deres landsby! Det har aldri skjedd før. Det er en opplevelse de aldri vil glemme. Det er ikke måte på hvor stort dette er og hva

det betyr for de. Jeg får nesten en litt flau smak i munnen, tross kaffen. De tror vi er sendt av Gud!

Og ved nærmere ettertanke, hva vet jeg om det? Var det ikke en rekke tilsynelatende tilfeldigheter som hadde ført meg akkurat hit? Jeg bestemte meg i alle fall for ikke å tenke at de var dumme som tenkte slik.

«At vi har for lite mat, men ellers har vi det bra.» Og så ler de.

På spørsmål om hvordan de har det, svarer de at «Det er jo dette her med at vi har for lite mat, men ellers har vi det bra.» Og så ler de... Jeg var sjokkert! De sulter, men ellers har de det bra! Jeg hverken lo eller gråt, men veit ikke om det var riktig av meg. De har et fantastisk humør og pågangsmot. Etter syklonen hadde de bare hønene og røtter å spise når de ikke fikk fanget fisk. Nå har de ikke flere høner igjen. Risen ble borte, såkornet ble borte. Heldigvis ligger innsjøen her, med masse fisk. Neste avling kommer ikke før desember, så det er trange tider. Noen av barna har fått litt oppblåste maver, typiske sultemaver. Jeg tenker på min egen mave. Typisk litt for mett. På Madagaskar er det status å være feit. Min status er på vei til å bli litt i største laget.

Så må vi bort i kirken. Stolt viser de frem sitt reisverk. I landsbyen er det 41 innbyggere, og i menigheten er det 55 medlemmer. Her kommer folk fra nabolandsbyen, som ligger på andre siden av innsjøen. Kristendommen er på fremmarsj i dette området, selv om presten bare er innom en gang hver annen måned. Kanskje det er det som er trikset, ler jeg for meg selv. Til vanlig er det en evangelist som er leder. Han er tydeligvis dyktig, men menigheten har kun en bibel og en salmebok. Det kan vi hjelpe med. Det hjelper litt på samvittigheten min.

En særdeles sint pepper som ga meg halsbrann, og latter og glede til tilskuerne

Vi tar bilder av de foran kirken, og kvinnene forsvinner plutselig. Vi har tenkt å reise videre, men Jan Ragnars forventninger om et måltid ble ikke gjort til skamme. Han forventet det fordi det er skikken her

på østkysten, slett ikke fordi de i utgangspunktet har noe for mye. Det har de ikke, ikke av mat i alle fall. Det eneste de har mye og nok av så langt jeg kan se, er ingenting og gjestfrihet.

Gjester skal få mat, det beste som er å oppdrive. Slik er det, selv om de sulter selv. Det er jo bare vanvittig. Her kommer småfeite utlendinger, med unntak av Jan Ragnar som er rimelig veltrent ennå, og også Benja, petroleumingeniøren som jo egentlig er gasser, men allikevel holder norske mål rundt livet. Og så skal vi spise maten deres! Ungene er underernærte, men gjestene skal få det beste de kan tilby. Det er ikke på tale å takke nei, det ville vært hinsides frekt. Her skal det spises. Og det spises. Ris og kjøtt, kjøpt for penger de har fått for fisken på markedet. Og en særdeles sint pepper som ga meg halsbrann, og latter og glede til tilskuerne. Duken på bordet er alterduken. Det er den eneste duken som fins i landsbyen. Kun vi spiser, de ærede gjestene. Det er langt fra luksus, men bedre blir det ikke på denne plassen.

Hun heter Bao Atoandro

På vei inn til landsbyen Betamotamo, hvor vi har kunnet kjøre frem med Landcruiseren så nær som et par kilometer unna, viser presten oss en plante hvor roten er revet av. Han forteller at denne planten er et ugress, men at røttene dens nå brukes til mat. Syklonen rev ned frukttrærne og skyllet vekk risen, så her presenteres altså det lokale barkebrød. Men barkebrødet i Norge under krigen ble blandet ut med mel. Her fins ikke mel. Når roten er spist, gjemmes planten bort. De føler det som en skam å spise den. Det er svært næringsfattig mat, og det trengs mer enn en full kjele for å mette en person. Jeg fant en og smakte: Ingenting. Null smak, bare vann.

Når vi har sett kirken i Betamotamo og snur tilbake, ser vi en kvinne vi ikke la merke til på vei opp. Hun sitter på kne og graver i jorda med en trepinne. Det er de nevnte røttene hun graver etter. Mat til seg og barna. Ugress. Det ser ganske stusselig ut. Hun er mørkete, hun er trist. Hun hoster stygt.

Hun forteller hun har tuberkulose. Hun har to barn igjen, den tredje døde av samme sykdom. Så her sitter hun og graver etter røtter så hun ikke skal miste de to siste. Det er bare nitrist å oppleve at dette her er år 2000... Her er verdens nød, rett foran øynene mine... Hun heter Bao Atoandro.

En kopp kaffe på det lokale hotell

Vei på Madagaskar er et vidt begrep. Definisjon på vei må være noe sånt som «der det er fysisk mulig å komme frem med bil og vinsj.» Og jeg har i alle fall fått tøyd mine grenser for hva som er fysisk mulig. I Vatomandry fins det så å si aldri turister, til det er fremkommeligheten dit for dårlig.

På strekningen Mahonoro-Vatomandry må man kjøre bac, en slags bilferje. Det er i praksis tre båter som de har bygd en plating av tre over. På bac'en fraktes alt mulig, fra høner til svære lastebiler. At det går an. Det

er på grensa til katastrofe på hver overfart. Men Jan Ragnar sier dette er helt typisk gassisk. Så lenge det går, er det ingen grunn til å reparere eller fikse noe. Det går til det ikke går mer, og da er det stopp. Da skal det repareres. Det kan ta dager, det kan ta uker. Om en bro blir borte, kan det ta år før det er fremkommelig der igjen.

På tilbakeveien måtte vi vente et par timer, bac'en var på den andre siden. Ikke noe rart med det, man må ha god tid når man forflytter seg på Madagaskar. Gassisk folkelyne er ikke særlig stressa. Ting skjer når det skjer. Vi tok en kopp kaffe på det lokale hotely, hvor det fins kanskje fire kaffekopper til sammen, alle ulike selvfølgelig. Ikke noe fancy stuff her i gården. Men vi var bare tre beskjedne kaffedrankere, så det gikk veldig bra.

En fin tur opp kanalen i måneskinnet

Det ble aldri kjedelig å vente. Når

Bac'en kom, hadde den med seg en lastebil med verdisaker, i alle fall var det to væpnede vakter med. Etter en halvtimes prøving og feiling, som ble mer og mer interessant, fikk de lastebilen på land uten noen form for ulykke. Jan Ragnar kunne kjøre Landcruiseren innpå flåten, og vi fikk en fin tur opp kanalen i måneskinnet. Vi satt på bilgrinda og hadde det bare helt topp.

Jaja. Etter 6 timers hard kjøring fra Vatomandry, var vi igjen tilbake i sivilisasjonen. Jeg klødde som en hund. Jeg forsto bedre nå enn før hva uttrykket «hopp i loppekassa» betyr. Et av overnattingsstedene var ikke helt reint, for å si det snilt. En tur med mange sterke opplevelser, på godt og vondt. Jeg håper jeg får komme tilbake en gang.

– Som Jan Ragnar sa det: en 100 prosent tur.

Dåpsklubben TRIPP TRAPP:

Bøker og musikk for dåpsbarna

Leter du etter gode bøker til barna? Da bør du ta en kikk på Dåpsklubben TRIPP TRAPP, som er en del av dåpsopplæringstilbudet fra Den norske kirke. Her får foreldre og faddere hjelp til å følge opp den gode intensjonen fra dåpen. Gjennom bøker, hefter og musikk ønsker klubben å formidle bibelfortellinger og sangskatter, og målet er å ta vare på gode tradisjoner knyttet til aftenbønn, helg og høytid.

Ønsker du mer informasjon, kan du ta kontakt med

Dåpsklubben TRIPP TRAPP på
telefon 22 59 53 00

Du kan også lese mer om Dåpsklubben på www.iko.no.

For barn mellom 0 og 6 år

Dåpsklubben er for alle barn mellom 0 og 6 år, og materialet er tilpasset alderen. Her vil du først og fremst finne materiell fra IKO-Forlaget og det som tidligere var Hjemmenes Dåpsring, men du får også tilbud om kvalitetsbøker og musikk fra andre forlag.

Dåpsklubben ble startet i 1999, og er i rask vekst. Mange foreldre har gitt positive tilbakemeldinger, og de understreker at dette er en god motvekt til mye av det barnet møter i ulike medier. Foreløpig er det to ordinære medlemspakker i året, i tillegg til spesielle tilbud i forbindelse med høytidene. Det gis selvsagt klubbrabatt som i andre bok- og musikkklubber, og det er ingen krav til minstekjøp eller lengde på medlemskapet.

En ypperlig gave

Medlemskap i Dåpsklubben TRIPP

TRAPP er et ypperlig gavetips for besteforeldre, faddere og andre som ønsker å støtte den kristne oppdragelsen og verdiformidlingen i hjemmet. Om du melder inn et barn som bor et annet sted, vil du som er giver få tilsendt orientering om materialet, mens medlemspakkene sendes direkte til barnet.

Ill: Inger Lise Belsvik

– Bøkene fra Dåpsklubben er en fin hjelp til å snakke med barnet om Gud.

Mor til gutt på 4 år

Vidi, vini, vici – Roma!

Det var en gang et kor, «Laudate Dominum, Norvegia», som skulle til Roma og synges for Paven. Det lyder som et eventyr, og det var det også på mange måter. Tenk at vårt lille, sammensatte kor fra midt i Buskerud skulle opptre i de største basilikaene i Roma, i Colosseum, Pantheon og Ibsens og Bjørnsons stamkafe «El Greco»! Og på toppen av det hele: Få hilse på Paven og synges i Peterskirken! Dirigent Terje Wangberg og kone, Eva, var «døråpnere» for oss i så måte.

Sissel Halvorsen overleverer hilsminger fra biskoper i Norge.

Da vi hadde kjørt langt, og lenger enn langt med buss, ja, hele tre dager til ende, nådde vi fram til «Den evige stad» seint på kvelden den 27. juni. Hovne i beina, slitne, men forventningsfulle, inntok 37 sangere, 4 støttekontakter, dirigent, tolk og organist sine hjem for de neste seks dagene: Hotel Noto i Via Calatafimi, nær hoved-metrostasjonen. Beliggenheten var gunstig, da vi flittig benyttet oss av metroen og taxi til og fra konsertene. Taxisjåførene kjørte som noen «svin»! Merkelig nok gikk det bra, hver gang... Må innrømme at det faktisk var ganske morsomt, også!

Dagen etter ankomst, på Pavens ukentlige audiens på Petersplassen, skulle det norske koret, som en av de få utvalgte, få komme helt fram til Johannes Paul II. Mens temperaturen steig til borti 40 grader pluss, og svetten samlet seg i små bekker under de mørke dressene og korpappene våre, ga også vi Paven vår hyllest da han ankom stående bakpå sin hvite jeep, som sakte kjørte opp til den pavelige stol under baldakinen. Fjorten trappetrinn fra oss som satt på første rekke. Vi ventet på signalet: Presentasjonen av oss, koret fra Norvegia. Da tok vi av oss de

hvite caps'ene som hadde beskyttet oss i solsteiken, og sang "Deilig er jorden" så det ljomet over Petersplassen. For ca 50 000 mennesker fra alle verdenshjørner. Det var stort! Vi var i gang med vårt 5-dagers program i Roma. Loddet var kastet – «Ja'cta est a'lea» – som en kjent feltherre en gang uttrykte!

Selbuvotter og moltesyltetøy til Paven

Til selve audiensen ble vi så dirigert opp bak baldakinen sammen med noen få andre grupper, som skulle få hilse nærmere på den katolske kirkes overhode. Det var anledning til å veksle noen ord med han, for de som ville det, eller overrekke gaver, hvilket også ble gjort. På kjølige vinterdager til og fra Peterskirken, eller i forbindelse med andre «pavelige» oppdrag ute, kan Paven nå ta på seg Lailas selbuvotter, eller holde seg inne og nyte synet av det flotte utskårne vegguret i tre fra korets medlemmer mens hans koser seg med Pers moltesyltetøy! (Dette tidligere omtalte syltetøyet er et kapittel for seg. Det ble nemlig ikke sikkerhetsklarert ved første forsøk!

Ikke før den tredje gangen vi var der - da vi skulle synges i Peterskirken. Vi håper og tror det har kommet i de rette hender!)

Denne første dagen ble tøff, både på grunn av den uvante heten og det tette programmet, men med «aqua minerale»-flasken vår alltid tilgjengelig, enten i veska eller skjult i korpappe-ermet, fullførte vi programmet vårt tilfredsstillende. Etter å ha sunget ved messen i den storslåtte basilikaen San Paolo, deltok vi om kvelden i en prosesjon til ære for Paulus. Sammen med barn og voksne vandret vi i kvartalene rundt kirken mens mørket falt på, alle med stearinlys i hendene. Stemningsfullt! I midten gikk noen og bar på relikvien «Paulus lenker», andre på en stor Maria-figur, mens det ble sunget alt fra «Ave Maria» til «When the saints go marching in». Vi sang med så godt vi kunne, mens romere applauderte fra fortau og altaner. Nok en stor opplevelse, og vi erfarte med glede at prosesjonen bar preg av en mer «folkelig» stil enn vi på forhånd hadde forestilt oss.

29. juni er kirkeårets største høytidsdag i Roma. Da foregår en stor-

"Laudate Dominum" utenfor Maria Maggiore

Fra venstre: Marit Baklid Haugen, Siv Aasan. Venter i sakristiet, skal synge i Maria Maggiore – katedralen.

Dessverre førte den dårlige kommunikasjonen mellom dirigent og organist til at vår innsats ved denne 2,5 timers lange seansen ikke ble helt slik vi hadde håpet. Dette var nok

noe vi følte sterkest selv, og godt var det derfor å motta folkets hyllest (!) da vi forlot Petersplassen. I ly av søylene skiftet vi igjen til sivil. Godt å få av seg jakker, kapper og svarte knestrømper, fylle opp vannflaskene våre og ta taxi hjem til en kald dusj! Og så? Ja, så var det å nyte en sen middag ute – i skjønn kveldstemperatur – i hyggelig lag med andre kormedlemmer. Da hendte det at «Här är gudagott att vara» og «O, sole mio» kunne løfte seg firstemt over Romas gater...til vi stappfulle av nye inntrykk skled inn i søvnen med sangene summende inne i hodet. På våre rom, med eller uten air-condition.

Da de siste tonene hang igjen under kuppelen

Søndag ettermiddag i Peterskirken: Å komme inn i denne storslåtte katedralen, mens sola sendte sine lysstriper ned over oss og de mange flotte utsmykningene og skulpturene, deriblant Michelangelos «Pietà», gjorde oss målløse av høytid og beundring. Og her skulle vi, som eneste kor, synge ved messen! Det gikk fint, og vår utmerkede organist, Tormod Øvrum, trakterte hovedorgelet til alles tilfredsstillelse, både som akkom-

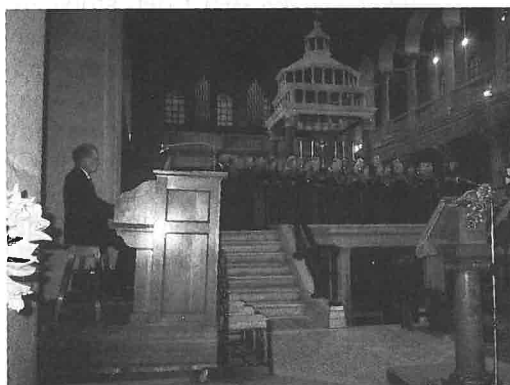
Koret ("Laudate Dominum") synger i Peterskirken (akkurat ferdig!)

Paolo og Domkirken i Roma har hver sin Hellige dør, som kun blir åpnet hvert hellige år.) Årets jubileumsmesse, «Solennità dei santi apostoli Pietro e Paolo», ble forøvrig direkte-sendt på italiensk fjernsyn.

Å se utover et hav av mennesker i Peterskirken
Vi ble plassert nærmere høyalteret denne gang, i skyggen av den pyntede Peterskirken. En spesiell

følelse å se ut over et hav av mennesker (faktisk med bedre utsyn enn Paven selv), kardinalene, rødkledde erkebiskoper fra hele den katolske verden og sveitsergarden med sine stripete, fargerike uniformer, som visstnok har vært uforandret i 450 år. Alt dette hyllet inn av søylene med de flotte skulpturene på toppen, og som sammen med noen av byens utallige pinjetrær avtegnet seg mot en knallblå himmel i bakgrunnen.

Sammen med Peterskirkens eget guttekor, «Coro Guido», og et amerikansk kor hadde vi æren av å synge under denne jubileumsmessen.

Organist Tormod Øvrum og koret i San Lorenzo – katedralen

stilt feiring av apostlene Peter og Paulus. I tillegg er det i år også et hellig år, som forekommer hvert 25. (I denne forbindelse kan nevnes at Peterskirken, Maria Maggiore, San

pagnatør under messen og solist etterpå. Vi var ikke lite stolte da de siste tonene «hang» igjen under kuppelen!

Kontrasten var å komme inn i San Lorenzo-katedralen, til vår aller siste konsert. Fra den overdådige San Pietro til denne enkle, men framfor alt intime og hyggelige kirken, drevet av jesuitter-munker. Før konserten ble vi invitert inn i klosterhavens lune atmosfære, hvor vi kunne nyte roen en halvtimes tid blant duftende blomster og urter. Vi rakk også en guidet omvisning i katakombene under katedralen. En interessant opplevelse utenom programmet, men vel verdt det. Temperaturen var høyere enn noen sinne – i hvert fall følte det slik – da vi svettet oss gjennom konserten.

Innsatsen var bra, den, og de ca. 5 (!) tilstedeværende ga oss god applaus. I katolske kirker klapper man gjerne. Så også her.

Romaoppholdet nærmet seg slutten. Nå gjensto en etterlengtet fridag. For noen en dag til shopping eller flere severdigheter. For andre noen timers avslapning i sola på Lido di Ostia, bare avbrutt av hyppige avkjølinger og barnslig utfoldelse i Middelhavets bølger...

Ord blir fattige når man skal beskrive hva vi har opplevd. Proppfulle av inntrykk, som det tar tid å absorbere, er vi atter tilbake i gamlandet. Det føles også godt. Så er det vel som det bør være. Men, hva nå,

Vi synger i kunstnerkaféen "El Greco" (fra 1760, stamkaféen til bl. a. Ibsen, Bjørnson og Undset)

kormedlemmer? Quo Vadis? Tiden vil vise...

«Pax et benum» (Fred og alt godt)!

Bodil Sønju

Feiring av Menighetssenteret

"110 år med forkynnelse av Guds ord" – Med disse ordene innledet leder av styret for Vikersund Menighetssenter, Jan Marcussen, festforedraget sitt på menighetssenteret den 24. september i anledning av 20-års feiringen for senteret. Begivenheten ble markert med gudstjeneste og påfølgende fest. Tidligere prest på Snarum, Olav Jacob Tveit, var festtaler. Modum Kammerkor bidrog med sang, og det ble vist lysbilder fra byggeperioden.

Marcussen fortalte at det hele begynte i året 1890 da Vikersund Bedehus ble bygget på tomte. Noen år senere ble det bygget klokketårn og alterparti og stedet ble til Vikersund Kapell. Men etter hvert ble huset for gammelt og lite funksjonelt. De første ideene til nytt menighetssenter begynte alt i året 1973 med påfølgende innsamlinger. To år etter ble stiftelsen Vikersund Menighetssenter stiftet etter vedtak i

Vikersund Indremisjon og Heggen Menighetsråd. I året 1978 ble det dannet en byggekomitè med følgende medlemmer:

Per Arne Aasen, Arne Ruud, Gunnar Hellerud, Kjellaug Rasmussen, Oddvar Moen (dugnadssjef), Helge Grøslund, Erling Engmark (kasserer), Per Mørk (arkitekt) og Jan Marcussen (formann).

I februar 1979 rev daværende biskop Dagfinn Hauge den første planken, og starten på en 1600-timers lang dugnad var begynt. Nesten to etter da klokken fra det gamle kapellet ble satt på plass i klokketårnet og kallet igjen til fellesskap om Guds ord, var bygget ferdig.

Marcussen forteller videre at i de 20 årene som er passert, har menighetssenteret blitt til et flerbbruks hus med mange forskjellige aktiviteter og arrangementer. Barn

og unge såvel som voksne i alle aldre er brukere av huset og han nevner som eksempel: Søndagsskole, Minigospel, konfirmantundervisning, Heggen Gospel, Eldres hyggestund og mange andre arrangementer for private andre foreninger. Vi må heller ikke glemme det årlige loppemarkedet, som gir et viktig økonomisk bidrag til driften av huset.

- Kanskje kan vi si at Menighetssenteret er en rasteplass på veien hvor man kan finne avkobling og tilkoping i en travel hverdag. Det er mitt håp Menighetssenteret også i årene som kommer, vil få en sentral plass i dagliglivet i Vikersund og gi miljøet varme og evige verdier.

JhnSA

Nye medarbeidere

Staben ved Modum kirkekontor er stadig i vekst. Vi har fått både ny organist og ny diakon etter sommerferien. Selv om kontorsituasjonen ennå ikke er kommet helt på plass, er det blitt klart for de øvrige ansatte at en har fått to nye, dyktige medarbeidere.

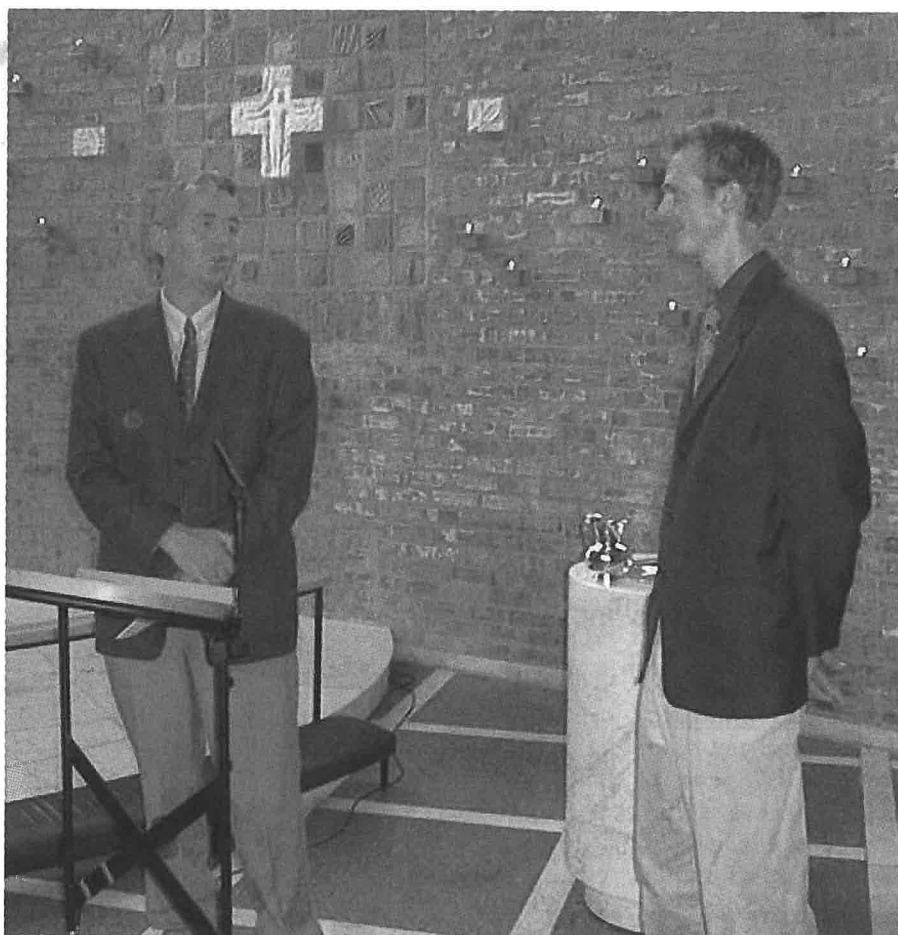
Første august tiltrådte Stian Tveit den ene organiststillingen i Modum. Han er 22 år og kommer opprinnelig fra Sandefjord. Den forrige stillingen var ved sjømannskirken i San Francisco hvor han var organist/-assistent i en periode på to år. I Modum har Stian allerede overbevisst om sine evner som musiker. Han spiller hovedsakelig til gudstjenester i Nykirke og Åmot kirke. For øvrig er han med og leder barnekor og er også en god støtte i konfirmantundervisning og annet ungdomsarbeid.

Første oktober tiltrådte Inger Tørto en diakonstilling i Modum. Det betyr ikke at vi har mistet diakonen Britt Dahl. De to deler nå på den ene diakonstillingen. For både ansatte og menighet skulle dette være bare en fordel. Nå har vi to aktive, livserfarne diakoner i stedet for én, og ingen av dem behøver å være alene om ansvaret.

Inger Tørto er bosatt i Skotselv og kommer fra en diakonstilling i Nedre Eiker. Hun har i de fleste år arbeidet som lærer. Med tilleggsutdannelse i sosial- og spesialpedagogikk og lang erfaring som sosiallærer var hun godt forberedt da hun tok diakonutdannelse på Diakonihøgskolen i Oslo for noen år tilbake. I diakonitjenesten opplever hun at det er gode muligheter for den erfaringen hun har i å arbeide med prosjekter og å være målrettet.

Diakontjenesten hører til blant de vigslede stillinger i kirken og 18. februar kommende år er det Inger sin tur. Da vigsles hun til diakon i Heggen kirke i en gudstjeneste for hele Modum.

Vi ønsker velkommen både til Inger og Stian!!

Organist Stian Tveit ønskes velkommen av kirkeverge Harald Koaase under gudstenesten i Åmot kirke 3. september.

Diakon Inger Tørto på plass i "stabssofaen" på Kirkekontoret

Tradisjonsrik olsokfeiring på Snarum

- På nytt trenger vårt land å bli vunnet for Kristus. Vi trenger vekkelse, vi trenger fornyelse, vi trenger på nytt et felttog for Kristus i vårt land. Vi må få tilbake noe av dette perspektivet som Olav Haraldson hadde.

• Av Eli Bondlid Sund tekst og foto

- Olav Haraldson var en stor mann, men hans storhet ble først synlig ved hans død. Slik ble han et godt eksempel på den storhet som Jesus beskriver. Virkelig storhet er å kunne ydmyke seg selv og være en tjener for alle andre.

Det var kallskapellan Steinar Sund som sa dette under årets olsokgudstjenesten i Snarum kirke. I strålende solskinn fant mange veientil den tradisjonsrike olsok-feiringen. Til stede var en flokk ungdommer fra blant annet Estland, Frankrike, Nederland og Tyrkia, deriblant en muslim, som fikk oppleve norsk kirkeliv på sitt beste. Gudstjenesten ble avsluttet med rømmegrøt og folkemusikk på kirkebakken.

Velkommen på engelsk

Rømmegrøt hadde de utenlandske ungdommene aldri smakt før. Om de likte det?

- Vel, sier Meindert Wiersma fra Nederland. Han er forventningsfull der han står med rømmegrøttallerkenen og kikker bort på kameratene. Flere av dem griner på nesen over den uvante smaken. De har under sitt besøk i Norge, som er en del av Lion Clubs utvekslingsarbeid, som prinsipp å smake på all norsk mat de får servert.

- En av ungdommene er muslim. Vi synes det var fint at de fikk oppleve norsk kirkeliv, sier Gerd Marit Ingvaldstad fra Snarum Menighetsråd.

De utenlandske ungdommene ble ønsket spesielt velkommen på engelsk under olsok-gudstjenesten, hvor 140 personer deltok på gudstjenesten.

Hvem var Olav Haraldson?

I prekenen ble det knyttet tråder mellom Olav Haraldsons innsats og Jesu ord om hvem som er den største.

- Olav Haraldson var en stor mann. En av de største vi har hatt her i Norge. Han har mye av æren for at kristendommen etter hvert ble akseptert og den gamle gudetroen måtte vike. Men han er også et godt eksempel på en annerledes storhet som Jesus snakker om i dagens tekst. Olav Haraldson forsøkte å innføre kristendommen med vold og makt. Vi vet hvordan det gikk.

Hva kan vi lære?

Steinar Sund var opptatt av hva vi kan lære av Olav Haraldson. - Vi strever ofte feil. Vi søker ting som egentlig ikke er så mye verdt. Vi satser på feil goder. Tror at de virkelige goder i livet er det ytre: alle ting, pengene våre, økonomien vår, sikre

oss på alle felter. Olavs engasjement har noe å lære oss. Han så hva det norske folk virkelig trengte: han så et land som trengte Kristus og som satte alt inn på å vinne det norske folk for Kristus. Vi har noe å lære av dette. Han så hva som var viktig, hva som egentlig teller.

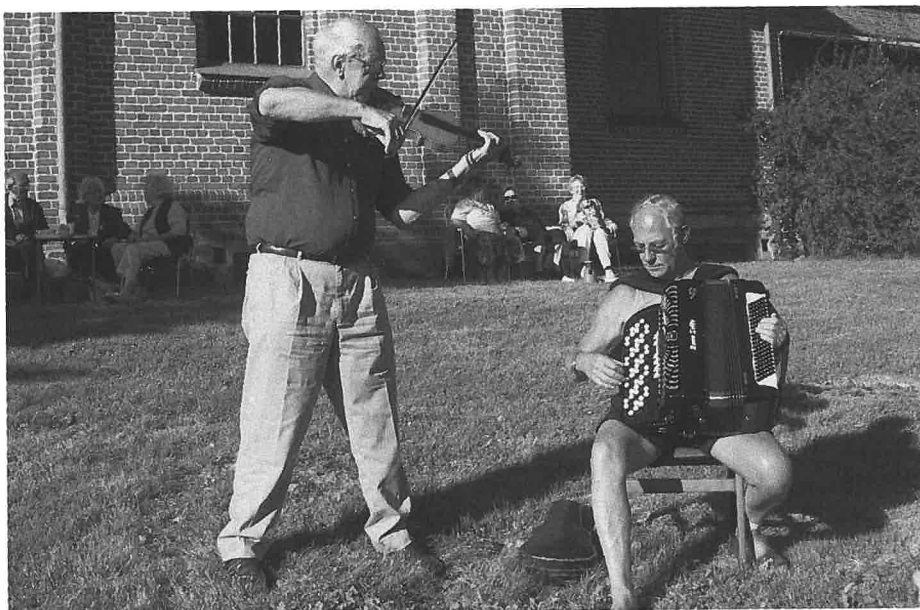
Ny vekkelse?

- Vi kan lære noe av hans visjon. Det norske folk trenger fremdeles Kristus. Vi har mistet noe av dette perspektivet bak alt det andre som fyller våre liv og vårt sinn: vi er opptatt av det ytre, pengene, økonomien, ha det godt i livet og har liksom mistet noe av dette perspektivet fra den første tiden. På nytt trenger vårt land å bli vunnet for Kristus. Vi trenger vekkelse, vi trenger fornyelse, vi trenger på nytt et felttog for Kristus i vårt land. Vi må få tilbake noe av dette perspektivet som Olav Haraldson hadde. Veien mot dette målet går ikke gjennom ytre kampmidler. Men er et felttog som alene Kristus kan lede og vinne på sin egen måte. Kristi seier i 1030 gikk gjennom Olav Haraldssons død og nederlag. Han ledet sitt eget

Trivelig på kirkebakken da Snarum menighetsråd serverte rømmegrøt etter gudstjenesten.

felttog i det stille og vant seier ved å gå sin egen vei. Slik er Kristus også i dag den samme. Hans felttog går i det stille men han skal selv lede det framover mot målet. Kristus kom for å være en tjener for oss. Ikke for å herske over oss, ikke for å dømme oss, ikke for å trykke oss ned. Han kom for å møte oss der vi stor. Gav sitt liv til soning for våre synder. Gjennom det kan han også løfte oss opp til virkelig storhet, til fred med Gud og evig liv. Måtte vi se verdien av Kristi storhet.

Felespiller Leif Skøien og trekkspiller Torbjørn Enerhaugen underholdt.

Undring

Jeg, med flere, opplevde en kjempe-olsokfeiring i Snarum kirke 29. juli 2000.

Da vi kom, ble vi møtt av en litt stresset Steinar, som alle kaller ham, respekten for prestestanden med De er heldigvis borte. Men mellom stol- og krakkebæring kom han med en koselig «velkommen» og litt småprat med hver enkelt. Spesielt de eldre satte stor pris på hans omtanke og håndtak.

Menighetsrådets folk var også denne gangen heldige med sitt bidrag. Rømmegrøt, sang, musikk og ikke minst nydelig vær. Alt var helt topp.

Preken på olsokaften har jo fast innhold, men blir liksom nytt hvert år. Olav den hellige sin historie er spennende. En nydelig dåpshandling fikk vi også med oss.

På olsokdagen oppsøkte jeg to kirker i Modum, men begge var stengt. Da blir min undring slik: Historien om at vi ble et kristent

folk er viktig for yngre generasjoner å få høre og settes pris på.

Steinar og hans sokn gjør mye for kirken, grenda og samhørigheten ved at de tør gjøre stadig nye ting, som tydeligvis hele Modum-folket setter pris på. Det er jo tydelig siden folk møter opp i Snarum kirke fra Asker, Bingen, Åmot, Tystrand m.fl. for å oppleve medmenneskelighet uten stive regler.

Takk til Steinar og hans stab på Snarum. Takk for en kjempekveld.

Marry Bjørndalen

Forkynte fred og velsignelse på Blaafarveværket

Det var nok historiens første gudstjeneste som ble holdt i Glasshytten på Blaafarveværket den 13. august. Et budskap om fred og velsignelse var Per Arne Dahls preken til over 200 frammøtte.

• Av **Eli Bondlid Sund**
tekst og foto

- Vi er ikke lovet fravær av lidelse,

men nærvær av det gode i gode og onde dager. Det var Per Arne Dahls budskap i prekenen.

Guds miskunnhet

Teksten hentet fra Salme 103

Over 200 fant veien til historiens første gudstjeneste på Blaafarveværket.

Per Arne Dahl preket om fred og velsignelse. Flere kommenterte at budskapet traff.

traff mange: «Min sjel, lov Herren, og alt som i meg er, love hans hellige navn! Min sjel lov Herren og glem ikke alle hans velgjerninger.....Han gjør ikke med oss etter våre synder og gjengjelder oss ikke etter våre misgjerninger. For så høy som himmelen er over jorden, er hans miskunnhet mektig over dem som frykter ham. Så langt som øst er fra vest, lar han våre misgjerninger være langt fra oss. Som en far forbarmer seg over sine barn, forbarmer Herren seg over dem som frykter ham. For han vet hvorledes vi er skapt, han kommer i hu at vi er støv. Et menneskes dager er som gresset; som blomsten på marken, således blomstrer han. Når vinden farer over ham, er han ikke mer, og hans sted kjenner ham ikke mer. Men Herrens miskunnhet er fra evighet til evighet over dem som frykter Ham...».

Nåden er gratis

I sin preken tok Per Arne Dahl utgangspunkt i Den aronittiske velsignelse, som lyder ved gudstjenesten, ved hver morgenandakt, når vi blir døpt og under gravferden: «Herren velsigne deg og bevare deg! Herren la sitt ansikt lyse over deg og være deg nådig! Herren løfte

sitt åsyn på deg og gi deg fred. Amen.

- De fleste av oss får ikke til å leve som vi gjerne ville, til beste for oss selv og andre. Men i Guds Rike handler det ikke om å ta seg sammen, men å falle sammen, sa Dahl. Han fortalte om han som kom til alters og ville betale og fikk høre at det Jesus gjorde på Golgata er gratis. Det er bare å ta imot. Mange av oss sliter med å finne fred. Da er det godt å hvile i Ham som er vår fred.

Sa ja

200 møtte fram for å høre Per Arne Dahl og få en vakker opplevelse på historisk grunn. Blaafarveværkets ledelse kjenner ikke til at det har blitt holdt gudstjeneste på Værket før. Men det eksisterte et lite bederom under Værkets storhetstid, kan Ole-Petter Gulbrandsen fortelle.

- Jeg møtte Kjell Steinsvik ved en tilfeldighet ved fruktdisken på Rimi ved påsketider, og kom med ideen om å ha gudstjeneste på Blaafarveværket, sier Per Arne Dahl. Svaret han fikk, kom nokså raskt.

- Ja, gjør det. Hold gjerne gudstjeneste hver søndag hele sommeren både på Blaafarveværket og på Gruvene, svarte Kjell Steinsvik. På

søndag ble planene realisert. En rekke ildsjeler fra Åmot kirke sto sammen om å gjøre det mulig.

Hedret minnet

Per Arne Dahl begynte gudstjenesten med å hedre Blaafarveværkets ildsjel som nylig gikk bort. Dahl trakk paralleller mellom Steinsvik og Deo Kiligitto. På hver sin måte var de pionerer.

- Vi trenger å høste fruktene av det de har sådd. Det gir god mening å ære mennesker i det hellige rom, både avdøde og levende, sa Dahl.

Han poengterte også at en gudstjeneste på Blaafarveværkets historiske grunn får oss til å huske det som var, fatte det som er og være kulturbærere i det livet som venter. Kirkeorgelet var søndag byttet ut. Åmot Horn med dirigent Knut Johnsen sto for preludium og postludium.

Vakker gudstjeneste

Ved flygelet satt Nils Jacob Naug, som også akkompagnerte Kristin W. Naugs vakre solosan. Valborg Sirnes Øien som er eventyrleser på heltid, leste dagens tekst med stor innlevelse. Alteret var et enkelt bord med lys og årstidens ville blomster. Et stort kors av gammelt slitt treverk og med solide nagler ble for mange en sterk illustrasjon. Flere framførte kommenterte etter gudstjenesten at de satt igjen med en sterk og fin opplevelse. Per Arne Dahls preken om fred og velsignelse rørte menigheten.

- Jeg kan godt tenke meg flere gudstjenester på Blaafarveværket, kanskje en på Gruvene tidlig på sommeren neste år, sier Dahl.

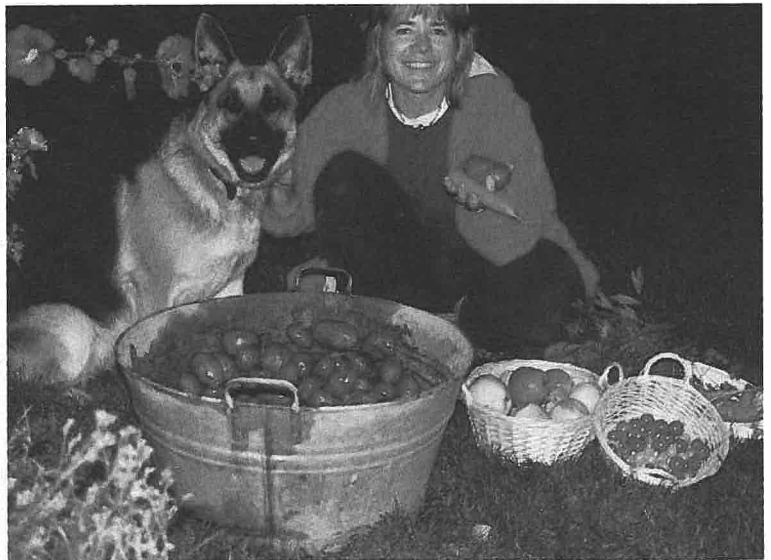
Diktspalten

Når kulden kryper gjennom veggene og regnet pisker trøstesløst mot rutene, godt hjulpet av en sur novembervind. Når snøen bare laver ned, våt og tung, for å bli til en surklende issørpe som gir meg våte føtter og tett nese. Når jeg sitter ute og jager mygg og knott i sene julkvelder og må ha pledd for å holde varmen. Da hender det at jeg spør meg selv: "Hva i all verden er det som gjør at jeg klorer meg fast i dette lille landet, langt mot nord? Hvorfor sitter jeg ikke, med stråhatten min, på en av disse eksotiske øyene med evig sommer?"

Det er nok flere grunner til at jeg blir værende her. En av årsakene blir stadig tydeligere for meg ettersom årene går: Jeg liker årstidenes skiftninger! For meg er det sterkt hvert år å kjenne kroppen "tine" i vårsola etter en lang vinter. Det er fantastisk å følge naturens elleville oppvåkning og se blomster og busker sende nye, lysegrønne skudd mot himmelen, år etter år. Og selv om sommeren i Norge ikke alltid er like varm og solfylt som i våre drømmer, - så er den så frodig og forfriskende! Fargeskalaen skifter fra de lysende, skarpe fargene på forsommeren

til de mer mettede, gylne tonene ettersom bær og frukt modner. Og så gjør høsten sitt inntog, ofte innledet av en ny klarhet i lufta og et kjølig drag så snart sola forsvinner bak ei sky. Der er vi nå. Jeg følger plantenes intense avslutningsfase og beundrer deres nøye tilpassede systemer for å sikre nytt liv neste vår. Om en stund avsluttes det hele. Bladene vil gulne og falle av. Frosten gjør de siste blomstene brune og regnet kleber alt sammen til et fargeløst teppe. Denne tiden eier en melankolsk ro som jeg nyter stillferdig etter vårens og sommerens oppstemthet. Mens jeg rusler omkring og raker løv, tenker jeg på Herman Wildenveys dikt "Fergemann tid".

*Ha en god høst!
Anne Signe Høyvoll Piros*

Fergemann tid

Gå inn av din høstlige haves port
og lytt i den stille kveld.
Det er som du hører en båt ro bort
og båten er jorden selv.

Den legger ut fra en sommers strand
med sommerens liv om bord.
Og tiden, tiden er fergemann
som puster og ror og ror.

Det er som et ekko rundt omkring
av svinnende åretak.
Og tiden ror i sin vante ring
og legger en sommer bak.

Blomster og vekster og busker og trær
de står som de ikke tør
å spørre hvor kursen i kvelden bær'
men luften omkring dem spør:

Hvor ror du hen, du jordens båt
- Fergemann Tid, hvor hen?
Og haven suser forgrått og våt:
Kommer du snart igjen?

Herman Wildenvey

Aksjon Håp – 70 000 bøssebærere fra dør til dør

MENNESKER HJELPER MENNESKER

Søndag den 10. desember 2000 vil lokale bøssebærere være på farten også i Modum. Målet er å samle inn på landsbasis 60 mill. kroner. Pengene skal gå til forskjellige prosjekter i fattige land. Bak aksjonen står Norsk Misjonsråd som består av bortimot 20 kristne organisasjoner og lag innen Den norske kirke og frimenigheter. Menighetsbladet har som bilag denne gangen en folder som gir nærmere informasjon om innsamlingen. Vi anbefaler den på det varmeste. Skulle du mot formodning ikke få besøk av en bøssebærer eller på annen måte være forhindret fra å yte ditt bidrag, har aksjonen en givertelefon.

En oppringning til 820 43 050 gir hundre kroner til Aksjon Håp. Vil du være bøssebærer?

Ta kontakt med Karstein Aunevik, telefon 32 78 81 26/

Oddvar Moen, 32 78 76 54.

Mer om aksjonen:

www.aksjonhaap.org

Dette sier de om Aksjon Håp 2000:

Kjell Magne Bondevik
Tidligere statsminister

«Det var enkelt å si ja til å støtte Aksjon Håp. Jeg har sett mange misjonsprosjekter i felten og er imponert over arbeidet som gjøres. Dette er solidaritet over landegrensene!»

Tomm Kristiansen
Utenriksreporter i NRK

«De sendte Jesusbarnet til verdens ender, innpakket i europeiske salmevers. Der har stammer og folkeslag selv pakket ham ut og latt Mesteren bli asiat, afrikaner og latinamerikaner. Selv har de trådt til side, men de er der fortsatt! De kjenner grasrota, snakker språket, bor i bushen og tjener dårlig. Jo, de skiller seg ut!»

Glutenfri nattverd

De som holder seg til glutenfri kosthold kan ha hatt problemer når de ønsket å ta del i nattverdmåltidet rundt om i kirkene i Modum. Nå er dette rettet på ved at det er kjøpt inn glutenfrie nattverdrød. Foreløpig oppbevares dette på Kirkekontoret og en er derfor avhengig av at de som trenger dette alternativet melder ifra og oppgir hvilken kirke det skal tas med til.

K.R.

Grøtfest på Snarum

Den etter hvert tradisjonelle grøtfesten til Snarum menighetsråd blir på Snarum Ungdomslokale søndag 3. desember. I samarbeide med Krøderbanen vil det bli julegrantenning på Snarum stasjon kl 17.00 og grøtfesten starter 17.30. Det vil i tillegg til grøt bli underholdning av lokale krefter. Vi ønsker vel møtt til Snarum denne ettermidagen.

Snarum menighetsråd

Vurdering av antall sokn i Modum:

Skal vi samle oss til ett rike?

Fellesrådet har utfordret de tre menighetsrådene til å tenke igjen-
nom hvorvidt det ville være tjenlig å
ha bare ett sokn i Modum. Dagens
inndeling i Heggen, Nykirke og
Snarum sokn er ikke uten videre
den mest praktiske med den beman-
ning prestegjeldet nå har og de
mange frivillige som arbeider i ulike
råd og utvalg. En kombinasjon av ett
menighetsråd/fellesråd og et mer
uformelt menighetsutvalg ved det
enkelte kirke-/gudstjenestested vil
kunne fordele oppgavene bedre
mellom målrettet menighetsarbeid
på den ene siden og administrativt
arbeid på den andre.

Forslag om endring av sokne-
grenser har en lang historie i
Modum. Noen ganger ble det med
forslagene og andre ganger ble
forandringene gjennomført. I et
møte mellom Fellesrådet, de tre
menighetsrådene og Kirkestaben 7.
november hersket det en positiv
forventning til den foreslåtte om-
organisering, og før saken sendes til et
menighetsmøte i hvert sokn får
menigmann her en mulighet til å

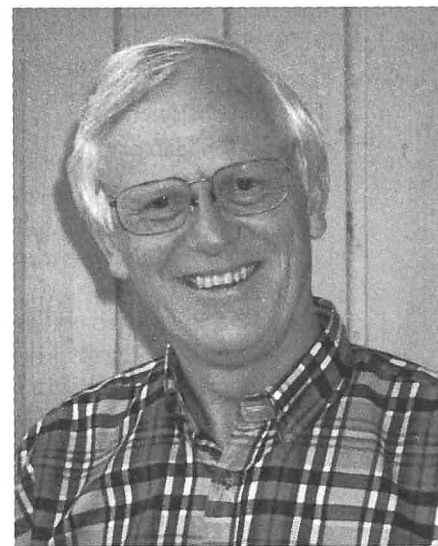
gjøre seg opp en mening. Saken skal
også behandles av Modum kom-
mune og til slutt avgjøres av Tuns-
berg bispedømmeråd. Det er natur-
lig å få saken avklart før en må starte
nominasjon til nytt menighet-
rådsvalg neste høst. [red. anm.]

Sokneinndelingen i Modum

• Jon Mamen

Inndelingen av Modum i tre kirke-
sokn stammer antakelig fra refor-
masjonstiden. I middelalderen var
det et fjerde sokn som het Vik, med
Vike kirke. Dette soknet omfattet
områdene ved Tyrifjorden. Ved
reformasjonen ble Vike kirke ned-
lagt og Vik sokn slått sammen med
Heggen. Slik ble Heggen det klart
største soknet i Modum. Snarum og
Nykirke var to nokså små sokn.

I 1837 ble kommunene opprettet
gjennom formannskapsloven. Sokneinndelingen fulgte med inn i
det kommunale systemet og var
grunnlag for kommunevalgene helt
fram til 1950-tallet. Soknene var val-

gkretser. Til langt ut på 19-hun-
dretallet ble offentlige valg avholdt i
kirken etter gudstjenesten.

Soknet er den grunnleggende
kirkelige enhet. Et eller flere sokn
utgjør et prestegjeld. Alle soknene i
en kommune utgjør et fellesrådsom-
råde. Med kirkeloven av 1996 fikk
soknet styrket sin stilling og ble
'juridisk person'. Menighetsrådet
handler på vegne av soknet. Loven
legger forvaltningen av kirkebygg

og arbeidsgiveransvar på fellesrådet. Fellesrådet utfører denne tjenesten på soknets vegne.

Færre eller flere sokn?

Midt på 1960-talet ble det arbeidet med den kirkelige inndelingen i Modum. Rådmannen fremmet da den tanken at en burde oppheve soknegrensene innad i Modum. Tanken fikk tilslutning i formannskapet, men initiativet ble ikke videreført. I stedet for sammenslåing tok menighetsrådene opp saker om endringer av soknegrensene. Fra 1/1 1966 ble de daværende Enger og Strand skolekretser overført fra Heggen til Nykirke sokn. Fra 1/1 1974 ble Sysleområdet overført fra Heggen til Snarum sokn. Det store Heggen sokn ble beskåret.

I 1977 tok menighetsrådene opp arbeid for å avklare forholdene på Vestre Spone. Kapelldistriktet tilhørte Heggen sokn, men ble administrert sammen med Nykirke, og delvis med Snarum (konfirmantene fra Bøen krets). Et menighetsmøte i kretsen ba om at Vestre Spone måtte bli eget kirkesokn. Kommunestyret avslo dette ønsket, og vedtok i stedet å innføre fellesråd i samsvar med Kirkeordningslovens § 20. Dette fellesrådet fungerte inntil det ble avløst av fellesråd i samsvar med den nye kirkeoven av 1996. Fra 1980 hadde Vestre Spone hatt eget menighetsutvalg med myndighet delegert fra Heggen menighetsråd. Dette utvalget tok opp sak om å overføre hele kapelldistriktet til Snarum sokn. Dette ble gjort med virkning fra 1/9 1989. Menighetsutvalget fortsetter, nå med delegasjon fra Snarum menighetsråd.

Både i Bygdeposten og i kirkelig sektorplan

Samtidig ble saken om et kirkesokn for Modum tatt opp igjen. Redaktøren i Bygdeposten, nåværende ordfører Odd Flattum, opp rådmann Linneruds forslag om å slette soknegrensene innad i Modum. I to lederartikler, 22/6 1989 og 6/12 1990 tar han saken opp.

Menighetsrådenes fellesråd utarbeidet i 1990 en sektorplan for kirken i Modum. Planen har to alternativer for sokneinndeling:

Dagens soknegrenser oppheves og det opprettes et nytt kirkesokn for hele Modum.

Dagens soknegrenser beholdes, men bør revideres i områdene ved Holo og Skinstad/Hæhre slik at de blir i overensstemmelse med grunnkretsgrensene.

Menighetsrådene hadde så spørsmålet om grensesetting oppe. På felles menighetsrådsmøte 27/10 1992 ble det meldt at menighetsrådene avviste alternativ 1 og ville arbeide for det andre alternativet.

En uautorisert justering

Siden har saken stått på dagsorden. Ved menighetsrådsvalget i 1997 fikk vi manntallslistene for hvert sokn for første gang. Vi oppdaget da at det har skjedd en uautorisert justering i Holo-området. Grensene er skjøvet lengre nord enn det vedtaket fra 1965 forutsetter. Dette burde vært rettet opp, men det har vist seg vanskelig å trekke opp ei grenselinje på grunnlag av vedtaket fra 1965. Det er også spørsmål om hvor hensiktsmessig det er å foreta slik retting.

Ved endringer av soknegrenser, kreves det at de nye grensene skal falle sammen med grunnkretsgrenser. Grunnkretsinnndelingen i Modum er fra 1980. I ettertid har det vist seg at disse grunnkretsene ikke alltid er hensiktsmessige enheter. Det vil derfor ikke være gunstig å legge dem til grunn for nye soknegrenser.

Hovedmålet

Gjeldende virksomhetsplan for kirken i Modum setter som et hovedmål at kirken skal ha soknegrenser som er mest mulig hensiktsmessige. Et tiltak skal være å utrede muligheter for ett kirkesokn. Tidsfrist er satt til høsten 2000. Et annet tiltak går på å videreføre arbeidet med å justere soknegrensene ved Skinstad/Hæhre og mellom Geithus og Åmot. Også det skal skje innen høsten 2000.

Etter min mening er tiden igjen inne til å ta opp saken om å gjøre Modum til ett kirkesokn. Ved det vil vi oppnå:

- At vi slipper å operere med grenser innad; folk kan fritt søke kirke der hvor de vil.
- Administrasjonen bli enklere; det blir ett menighetsråd som også vil fungere som fellesråd.
- Muligheten til å oppnevne lokale utvalg for kirke og menighetsarbeid kan benyttes; det lokale initiativ kan beholdes.
- Det blir antakelig enklere å rekruttere kandidater til ett menighetsrådsvalg enn til tre.

 <p>Modum Begravelsesbyrå Buskerud Begr. bureau as</p>	<p>Vikersundgt · 3370 Vikersund Tlf. 32 78 74 20</p>	 <p>ALVSBYHUS 3370 Vikersund · Tlf.: 32 78 33 55</p>
<p>ÅMOT Gull OG Sølv A/S 3340 ÅMOT TLF. 32 78 42 41</p>	 <p>MENY Amotsenteret 3340 Åmot - Telefon 32 78 59 90</p>	 <p>OPTIKERN ÅMOT BRILLER & KONTAKTLINSER AMOTSENTERET · 3340 ÅMOT · TLF. 32 78 50 52</p>
 <p>MODUM KABEL-TV AS Steinbru, pb. 29, 3341 Åmot Tlf. 32 78 46 40 Fax 32 78 58 90</p>	<p>Buskerud trevare Nordbråten, 3340 Åmot Tlf.: 32 78 48 55 Spesialinnredninger</p>	 <p>WILHELMINES (TIDL. ASTRID LIENG) WILHELMINES AS, 3370 VIKERSUND · TLF. 32 78 70 23</p>
 <p>Kronasko EURO SKO Vikersund · Tlf. 32 78 71 01</p>	<p>IVAR'S ELEKTRO expert Tlf. 32 78 29 50</p>	 <p>LITT AV HVERT HANDARBEID OG HOBBY Amotsenteret – Tlf. 32 78 55 68</p>
<p>VA-RA Regnskapservice Strandgata, 3340 Åmot · Tlf. 32 78 46 99 · Fax 32 78 57 47</p>	 <p>Brødr. Løver Serviceforing</p>	<p>Mat til alle anledninger! I våre selskapslokaler eller privat. Kongsfoss Pensjonat Tlf. 32 78 43 46</p>
<p>BACHE MOBELS 3340 Åmot · Telf. 32 78 40 11 · Fax 32 78 53 44</p>	<p>Stoff-Idé Sunn Ramberg 3371 Vikersund Tlf. 32 78 85 90</p>	 <p>Gjensidige NOR-Modum Tlf. 32 78 31 63</p>
 <p>Modum Sparebank Tlf. 32 78 19 00</p>	<p>elite foto Åmotsenteret Vikersund Tlf.: 32 78 56 53 Tlf.: 32 78 80 55</p> <p>Åpningstider: Åmot - 9-19 (15) Vikersund - 9-16.30 (14)</p>	<p>Geithus Texacostasjon 3360 Geithus, Tlf. 32 78 03 30 Velkommen til skånsom bilvask uten børster.</p>
<p>Moderne 33-rørs solarium – 10 min. kr. 10,- Geithus Fysikalske Institutt Tlf. 32 78 10 15</p>	<p>Modum Bads Nervesanatorium 3370 Vikersund</p>	<p>FEMINA Hønefoss 32 12 14 67 Vikersund 32 78 78 11 DAME OG HERREFRISØR</p>
<p>ÅMOT APOTEK 3340 Åmot Tlf. 32 78 51 00</p>	<p>Hovde prosjektering as Rådgivende ingeniør Postboks 105, 3371 Vikersund Tlf. 32 78 81 33 Fax. 32 78 82 07</p>	<p>Modum Naturmedisinske Senter Tlf. 32 78 47 00</p>
<p>Frydenberg Opptreningscenter Tlf. 32 78 79 11 - 3370 Vikersund</p>	<p>VIKERSUND REGNSKAPSENTRAL AS AUTORISERT REGNSKAPSFØRERSKAP Postboks 119, 3371 Vikersund</p> 	 <p>Vikersund Kurbad A/S Opptreningsinstitusjon Tlf. 32 78 15 00</p>
 <p>GRØTERUD BYGGSERVICE A.S 3370 Vikersund Tlf. 32 78 24 00 Mobiltlf. 94 13 82 43</p>	<p>Dybendal Bygg as Tømremester 3360 Geithus - Tlf. 32 78 04 75 Mob. 91 17 67 50 - 94 19 72 95</p>	<p>WOLD & BORGENSEN A/S Bilverksted · Bensinstasjon · Bilutleie Biloppretting · Billakkering · Storkiosk</p> <p>Tlf: 32 78 48 44 3340 Åmot · MODUM</p> <p>Døgnvakt: 94 21 43 15</p>
<p>J. & A. Rosenlund Rørleggerforretning Tlf. 32 78 46 44 · 3340 Åmot</p>	<p>Børre Bjertnæs Renovasjon Snarum, 3370 Vikersund Tlf. 32 78 28 48 - Mobiltlf. 94 19 81 06</p>	<p>Wahls MØBELFORRETNING A/S VIKERSUND · TLF.: 78 72 70</p>
<p>MODUM SÅPE ENGROS Grøterudveien, 3370 Vikersund</p>	 <p>NYGÅRD SPORT Strandgata · 3340 Åmot Tlf. 32 78 41 18 · Fax 32 78 59 09</p> 	 <p>BERGAN SMIE OG VERKSTED Tlf: 32 78 41 09</p>
<p>ÅSHEIM Bakeri Gustadmoen · 3360 Geithus · Tlf. 32 78 42 22</p>	<p>Elfag Krøderen Elektro AS 3340 Åmot · 32 78 55 11</p>	 <p>GJENSIDIGE MODUM, SIGDAL OG KRØDSHERAD forsikring BRANNKASSE Tlf. 32 78 79 66</p>
<p>INTEROPTIK Optiker Wæggersen 3370 Vikersund. Tlf. 32 78 88 99</p>	<p>Lauritzen 3370 Vikersund BOKHANDEL Tlf.: 32 78 88 50 (Tidligere Frøyshov Bok og Papir) Fax: 32 78 88 90</p>	

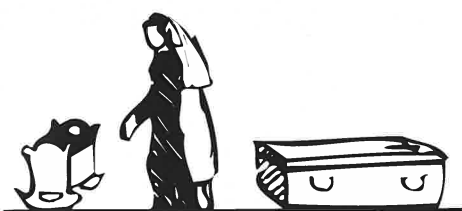
Forts.

23/08 Arvid Bølgerud
29/08 Henning Stenersen (Åmot)
30/08 Svenn Kjetil Finnanger (Åmot)
01/09 Nils Peder Desserud
05/09 Amalie Martinsen
07/09 Henry Billand (Åmot)
14/09 Dagmar Haave (Modumheimen)

15/09 Oddvar Hartvig Berntsen (Åmot)
26/09 Henry Ove Wickmann (Modumheimen)
13/10 Runar Bredesen (Åmot)
27/10 Leif Dalby
Snarum
20/06 Elisabeth Olavsby
28/06 Helga Marie Storhaug
28/07 Egil Formo

27/09 Ragna Hansine Svendsrud
04/10 Alvilde Haugen
06/10 Sigrd Grøstad
12/10 Gulbrand Holmen
24/10 Aud Jorun Ingvaldstad
Vestre Spone
14/06 Knut Frogner
08/08 Anna Louise Hansen

Slekters gang

Døpte

Heggen

- 11/06 Ida Elise Fredriksen
Grimstad
Viktoria Skinstad
- 12/06 Gjermund Tandberg
(Gulsrud)
- 18/06 Dennis Bjørnø
Benedicte Torve Thon
Nils Kristian Skorta Larsen
- 25/06 Kristian Håvet Denne
Grøslund (Rud)
- 01/07 Joakim Nyhus Steinseth
- 02/07 Oda Næsset
Åse Berit Falang
Amund Lobben Thomassen
- 23/07 Synne Marie Aamodt
- 06/08 Marcus Knutsen Sæthre
- 20/08 Sondre Kvalshaugen
Glesne
Magnus Myhre
- 27/08 Hedda Skretteberg
(Vikersund)
- 03/09 Sara Bentsen Aase
Fredrik Skalstad Syvertsen
- 17/09 Henrik Moe
Oscar Bondø
- 01/10 Marcus Søfteland
Silje Kind Oldervik
Ida Kind Andersen
- 15/10 Fredrik Martinsen Brun
Lillian Valø Bjertnes
Maren Christine Tangerud
(Rud)

Nykirke

- 11/06 Martin Lien (Åmot)
- 14/06 Tor Robin Skancke
Haagensen
- 25/06 Sander Strandbråten
Jenny Elida Eidsmoen
Haugen
- 16/07 Malin Myklebost (Åmot)
- 22/07 Rakel Kolsrud
- 30/07 Kristian Huuse
- 20/08 Julie Marie Løver Billand
(Åmot)
- 27/08 Silje Nedberg
- 03/09 Gjermund Hansen (Åmot)
- 24/09 Stian Mikael Lindberg
- 01/10 Amalie Tajet Andfossen
(Åmot)
- 15/10 Andrea Nilsen Mathiassen
Henriette Nilsen Mathiassen
Ronny André Haugen
Mathilde Kopland

Snarum

- 29/07 Tuva Hofvind Berger
- 13/08 Sondre Martinsen
Emilie Larsen Indresæter
Ola Olafsbye
- 22/10 Ulrikke Steinset

Vestre Spone

- 09/07 Anders Sandberg Grimsrud
- 03/09 Eivind Woie Ler
Håkon Woie Ler

Vigde

Heggen

- 10/06 Anette Øye Juliussen og
Svein Håvard Liseth
Anett Wigdal Finsrud og
Morten André Lie
- 17/06 Marianne Hovland Nilsen
og Øivinn Pedersen
- 24/06 May-Brit Johansen og
Anders Finnerud
Anita Rødø Skinstad og
onny Flattum
Elin Thorvaldsen og
Morten Larsen
- 01/07 Lene Nyhus og Magne
Steinseth
Lene Iversen og Steinar
Johan Goodchild
Gro Anett Aronsen og
Tommy Modøl
- 08/07 Gunhild Reuter og Christen
Laurits Hansen
(Olavskirken)
Hedvig Hildershavn
Ellingsrud og Bruno
Philippe Beuzelin
- 15/07 Turid Caspersen og Erik
Høydahl
Kari Arnestad og Lars
Enerhaugen
- 22/07 Elisabeth Synnøve Sima
Istamboulia og Cato
Hennie
- 29/07 Lene Johannessen og Vidar
Antonsen
- 05/08 Cecilie Louise Buøen og
Christian Høltedahl Bakke
- 12/08 Christina Monica Hovde
Walvatne og Knut Ole
Kopland
Lisbeth Grøtterud og Jan
Robert Edvardsen
- 19/08 Bent Synnøve Dahlen og
Lars Secher Knudsen
Linda Sandnæs og Lars
Gunnar Tennebø
- 02/09 Gry Strand og Eirik Roness
- 09/09 Christin Stenvik Bronder og
Lars Peter Kverum
(Olavskirken)
- 30/09 Astrid Julianne Grandalen
og Kenneth Aasland
- 27/10 Anne-Grethe Valø og Kjetil
Bjertnes

Nykirke

- 08/07 Unni Gulbrandsen og Rune
Nilsen
- 15/07 Toril Kristin Martinsen og
Olav Ruud
- 22/07 Renate Sandnes og Tommy
Glenn Kolsrud
- 29/07 Hege Aronsen og Petter
Fuhre
- 30/09 Liv Marit Pettersen og Ivar
Skogheim (Åmot)
- 07/10 Laila Irene Wahl Glesne og
Erik Godtfred Borgen
(Åmot)

Vestre Spone

- 20/05 Martha-Kjersti Fragått og
Trond Martinsen
- 01/07 Anita Hjelmesæth Hildeskår
og Vegard Hokstad

Døde

Heggen

- 20/06 Asta Vang
- 21/06 Petter Raaen
- 05/07 Gunvor Dalby
- 13/07 Terje Strandbråten
- 18/07 Gunn-Lise Bjørge Andersen
- 25/07 Kjell Jacob Rasmus
Steinsvik
- 02/08 Ivar Sprakhaug (Rud)
- 11/08 Liv Ødegård (Rud)
- 15/08 Hilda Marie Strand
- 17/08 Odd Dyrgrav Moen
- 25/08 Martin Sverre Stenbro
- 31/08 Oskar Hartmann Braathen
Gerd Marthinsen
- 12/09 Martha Nilsen
- 14/09 Irene Marie Nerdal
- 19/09 Sigbjørn Moland
- 22/09 Inge Martin Andersen
- 28/09 Arnt Stillrud (Rud)
- 29/09 Terje Berntsen
Andreas Bottolfs
- 03/10 Odd Arne Løvstad
- 13/10 Alf Kåre Halvorsen
- 18/10 Eva Marie Engen
- 25/10 Tore Trøstheim
- 31/10 Helge Holmen (Rud)

Nykirke

- 16/06 Hans Aarsand (Åmot)
Svein Georg Smedberg
- 22/06 Aase Magne (Ringerike
krem.)
- 27/06 Karl Emil Ødegaard
- 30/06 Kjell Lorange Oseth
(Åmot)
- 06/07 Walter Imanuel Moen
(Åmot)
- 11/07 Kjell Walther Bergan
(Åmot)
- 12/07 Erik Hølen (Åmot)
- 14/07 Kjetil Grønlund (Åmot)
- 09/08 Helene Billand (Åmot)
- 10/08 Anna Eline Bugge Nilsen
(Modumheimen)

Forts.

Returadresse:
Modum menighetsblad
Kapellveien
3340 Åmot

Gudstjenester

Gudstjenesten begynner kl. 11 når ikke annet tidspunkt er angitt. Ved gudstjenestene på Vikersund menighets-senter, i Olavskirken og i Åmot kirke er det søndagsskole. Se også annonser i lokalavisene.

12/11 – 22. søndag etter pinse

Rom 8, 31 – 39
Vikersund kl. 10 – Løvik
Olavskirken – Eika
Åmot – P. A. Dahl
Snarum kl. 12 – 4-årsbok

19/11 – 23. søndag etter pinse

Matt 18, 15 – 20
Heggen – Isene
Olavskirken – Rune Stray
Åmot – P. A. Dahl

26/11 – Siste søndag i kirkeåret

Matt 25, 1 – 13
Vaaraan kl. 10 – Mamen
Olavskirken – Rolfsnes
Nykirke – Isene. Konfirmantene
Snarum kl. 12

3/12 – 1. søndag i advent

Matt 21, 1 – 9
Heggen – Løvik. 4-årsbok
Rud kl. 19 – Løvik. Konfirmantene
Olavskirken – Bjønnes
Åmot – P. A. Dahl
Snarum ung.lokale kl. 18

10/12 – 2. søndag i advent

Mark 1, 14 – 15
Vikersund kl. 10 – Mamen
Olavskirken – Solberg
Åmot – Isene. Konfirmantene
Vestre Spone kl. 19.30

17/12 – 3. søndag i advent

Matt 11, 2 – 10
Heggen – Mamen
Olavskirken – Berit Okkenhaug
Eikvang – Løvik
Snarum kl. 17

24/12 – julaften

Luk 2, 1 – 14
Heggen kl. 14.45 – Løvik
Heggen kl. 16.15 – Løvik
Rud kl. 15 – Isene
Gulsrud kl. 15 – Mamen
Olavskirken kl. 20 – Rolfsnes
Nykirke kl. 16.15 – Isene
Åmot kl. 15 – P. A. Dahl
Snarum kl. 16.15
Vestre Spone kl. 15

25/12 – juledag

Joh 1, 1 – 14
Heggen – Mamen
Nykirke – Isene og P. A. Dahl
Snarum kl. 12

26/12 – 2. juledag

Vikersund kl. 10

31/12 – nyttårsaften

Luk 13, 6 – 9
Vaaraan – Mamen
Olavskirken kl. – Sønstegaard
Åmot kl. 23.15 – Isene

1/01 – nyttårsdag

Luk 2, 21
Heggen – Mamen
Nykirke – Isene

7/01 – Kristi åpenbaringsdag

Jes 60, 1 – 6
Vikersund kl. 10 – Mamen
Snarum kl. 12

14/01 – 1. søndag etter Kr. åpenb.

Matt 3, 13 – 17
Heggen – Isene
Åmot – P. A. Dahl

21/01 – 2. søndag etter Kr. åpenb.

Joh 2, 1 – 11
Rud kl. 10 – Mamen
Åmot – P. A. Dahl. Misjon
Snarum kl. 12

28/01 – 3. søndag etter Kr. åpenb.

Joh 4, 46 – 54
Heggen – Mamen
Vaaraan kl. 17
Nykirke – Isene
Åmot kl. 17 – B. Dahl. Tro og
lysgudstj.

4/02 – Vingårdssøndagen

Matt 20, 1 – 16
Vikersund kl. 10 – Løvik
Åmot – Isene
Snarum kl. 12 – Mamen

Åpningstider på Kirkekontoret:

Kirkekontoret har åpent
mandag - fredag, kl. 9 – 14
Åmot krk., Kapellv I, Åmot
Tlf. 32 78 32 30

Velkommen innom!